

Sygn. akt VI Gz 296/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spr.)

Sędziowie: SO Beata Hass – Kloc

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. L.

przeciwko W. B.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia pozwanego na pkt III postanowienia Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 14 sierpnia 2013 r., sygn. akt V GC 445/12

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie III w ten sposób, że: zasądzić od powoda R. L. na rzecz pozwanego W. B. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,
2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 630 zł (sześćset trzydzieści złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

W zaskarżonym punkcie III postanowienia Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 14 sierpnia 2013 r. zawarte zostało orzeczenie o kosztach postępowania na podstawie którego Sąd nie obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego.

Uzasadniając orzeczenie Sąd podał, że pełnomocnik powoda pismem z dnia 7 czerwca 2013 r. cofnął ze skutkiem prawnym pozew, w wyniku czego postępowanie w sprawie zostało umorzone na podstawie art. 355 § 1 kpc, w związku z art. 203 § 1 kpc. Wydając rozstrzygnięcie zawarte w punkcie III Sąd miał na uwadze fakt, iż pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, do czego został zobowiązany przez Sąd. Pełnomocnik pozwanego w trakcie postępowania przed Sądem I instancji stwierdził co prawda, że pozwany odbierając pozew (na tym etapie odpis pozwu z załącznikami skierowano na adres pozwanego) nie zauważył tego zobowiązania, jednakże takie stanowisko jest nie do przyjęcia

i świadczyć może jedynie o niewłaściwym stosunku strony do pism sądowych. Ponadto czynności pełnomocnika sprowadziły się jedynie do złożenia wniosku

o wyrażenie zgody na złożenie pisma przygotowawczego, zamiast którego pełnomocnik przedstawił jednak pismo procesowe złożone w innej sprawie.

W związku z powyższym, zdaniem Sądu Rejonowego zaistniały podstawy do nie obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego, na podstawie art. 102 kpc, w związku z art. 103 § 1kpc.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł pozwany zarzucając Sądowi Rejonowemu naruszenie prawa procesowego poprzez niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 203 § 2 kpc polegające na nie obciążaniu powoda kosztami procesu w postaci kosztów zastępstwa procesowego, podczas gdy obowiązek zwrotu kosztów może jedynie wyjątkowo nie obciążać strony cofającej pozew,

a ponadto pozwany ustanowił pełnomocnika, który zgłosił swój udział

w sprawie 2 miesiące przed cofnięciem pozwu. Powód miał wiedzę

o ustanowieniu przez pozwanego pełnomocnika do reprezentowania

go w sprawie przed złożeniem oświadczenia o cofnięciu pozwu. Pełnomocnikowi pozwanego nie można zarzucić braku należytej staranności

w podjętych czynnościach, co powoduje, iż pozwany poniósł koszty procesu, które winny zostać mu zwrócone od powoda.

Wskazując na powyższą podstawę zaskarżenia pozwany wniósł o zmianę postanowienia poprzez zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego za I instancję, oraz zwrot kosztów zastępstwa zażaleniowego.

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotowe zażalenie, zważył, co następuje :

Z pisma procesowego powoda z dnia 7 czerwca 2011 r. zalegającego

w aktach sprawy na karcie 84 – 85 wynika, iż złożył on oświadczenie

o cofnięciu pozwu wnosząc jednocześnie o umorzenie postępowania na podstawie art. 355 § 1 kpc, zwrot połowy uiszczonych opłat sądowej, oraz

o odstąpienie od obciążania powoda kosztami postępowania.

Nie budzi wątpliwości fakt, że przed złożeniem tego pisma, w trakcie postępowania przed Sądem Rejonowym do sprawy „przystąpił” po stronie pozwanego pełnomocnik procesowy w osobie adwokat V. A., która do pisma procesowego z 8 marca 2013 r. załączyła pełnomocnictwo udzielone przez pozwanego (K. 47 – 48). Wyżej wymieniona pełnomocnik została zawiadomiona o terminie rozprawy wyznaczonej przez Sąd na dzień 5 czerwca 2013 r., która następnie w związku z wnioskiem pełnomocnika pozwanego (która wskazała na przeszkody uniemożliwiające stawiennictwo w w/w dacie) została odwołana (vide: zarządzenie z 28 maja 2013 r. – k. 78). Przed nowym terminem rozprawy, który został wyznaczony przez Sąd na dzień 3 lipca 2013 r. pełnomocnik powoda, jak wskazano wyżej cofnął pozew.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego i doktrynie wyrażany jest pogląd, iż prawo do żądania przez stronę, która wygrała sprawę, zwrotu przez jej przeciwnika procesowego kosztów procesu obejmujących wynagrodzenie ustanowionego w sprawie pełnomocnika, nie jest uzależnione od podjęcia przez tego pełnomocnika określonych czynności procesowych (vide: między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z 8 marca 2012 r., sygn. akt III CZ 11/12).

Z literalnego brzmienia art. 203 § 2 kpc wynika, że w przypadku cofnięcia pozwu zwrot kosztów postępowania przysługuje wyłącznie pozwanemu, o ile zgłosi w tym zakresie wniosek w wymaganym terminie. Od tej zasady zachodzi wyjątek, w sytuacji, gdy podjęcie tej czynności procesowej wiązało się

z zaspokojeniem powoda w toku postępowania. W tym jednakże przypadku, to na powodzie spoczywa ciężar wykazania, że wystąpienie z pozwem było niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony i faktycznie doszło do jego zaspokojenia w toku procesu (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29 marca 2012 r., sygn. akt I ACz 491/12).

W okolicznościach niniejszej sprawy, to na powodzie spoczywał ciężar wykazania, iż wystąpienie z pozwem było niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. Z powołanego wyżej pisma procesowego z 7 czerwca 2011 r. okoliczność ta nie wynika, powód ograniczył się jedynie do złożenia oświadczenia o cofnięciu pozwu, co jest niewystarczające, aby to pozwanemu nadać przymiot przegrywającego sprawę. Dlatego też jego wniosek o zasądzenie kosztów postępowania na podstawie art. 203 § 2 kpc złożony Sądowi Rejonowemu był zasadny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w punkcie 1.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc oraz art. 108 § 1 kpc.

Zarządzenie:

odpis postanowienia doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda (k. 126),
- pełnomocnikowi pozwanego (k. 97).